

SZIGNUM

A Szent István Egyházi Általános Iskola, Gimnázium

2014. szeptember

és Kollégium havilapja

X. évfolyam 8-9. szám

2014/2015: A MEGÚJULÁS ÉVE

SZÜCS PÉTER IGAZGATÓ ÚR TANÉVNYITÓ BESZÉDE

- RÉSZLET -

Mindannyian tudjuk, hogy a nyáron iskolánkban építkezés folyt, a változások már a külső szemlélőnek is jól láthatóak. Természetesen iskolánk épülete is pont olyan, mint egy családi ház: soha sincs teljesen kész, mindig csínálni kell rajta valamit, mindig van és lesz rajta mit csínálni.

Ugyanakkor iskolánk, mint közösségi, szakmai és szellemi valóság éppen ugyanilyen. Soha sincs és soha nem lesz teljesen kész, mindig alakítani kell rajta és fejleszteni

Az iskola, úton levés. Tartunk benne és vele valahová. Életünk célja felé, a boldogságunk felé, nem egyedül, hanem társakkal, egy közösséggel, ahol Jézus Krisztussal, a jó pásztossal rójuk a lépteinket, a hosszú út porában, Aki hol itt, hol ott jelenik meg közöttünk, egyszer jól érzékelhetően, máskor rejtve, mint a mában a holnap, mint a gondban a megoldás. Úton levés.

Kedves szülők és kedves diákok, 7 éve elkezdünk valami újat. Ekkor 2007 szeptemberét írtuk.

1. év a Változás éve: Az iskolanővérek úgy döntöttek, átvesszik iskolánk fenntartását is. Új név: a SZIGNUM, új logó, idegennyelvi koncepció; angol, német, francia ovi, I. Szt. Erzsébet bál, I. Bábel nap, I. SZIGNUM-nap

2. év a Színek éve: Kék és narancssárga, külső megjelenés, póló, IDB, Szent István Szabadegyetem, Egészségnevelési nap, Karácsonyváró idegennyelvi délután

3. év A lendület éve: TÁMOP 3.1.4 – kompetencia alapú oktatás bevezetése, Szeretetszolgálat bevezetése, Témahetek, idegennyelvi lektorok, Taizéi találkozók Pécsett

4. év A hűség éve: 1. Családi nap, Comenius pályázat, az első Cambridge nyelvvizsgák, Média hét, Gálaest a Hagymaházban, Iskolanővéri kiállítás a József Attila múzeumban, vendégeink Novotny Zoltán, Süveges Gergő, Tolcsvay László

5. év A kapcsolat éve: Kéttannyelvű tagozat indítása, faültetés, környezetvédelmi tagozat, iskolai kápolnák felszentelése, ViTT bevezetése, 211 db laptop a SZIGNUM-ban, Liszt-emlékhét, Vendégünk Pálffy István, Papp Gábor dr., Csókay András dr.

6. év A tudás éve: SZIGNUM Nyelvvizsgacentrum megnyitása, Amerika nap, Könyvkuckó avatása, Határtalanul program, Kővé vált hit kiállítás.

Vendégünk volt Amy Conroy és Habsburg György.

7. év Az értékek éve: Népművészeti hét, Muzsikás és Széliklító együttes, Értéktörő nap, Nyertes testvériskolai és három nyertes KEOP pályázat

És most, 100 milliós beruházás, megújult iskolaépület, több mint 350 diák.

Sokat dolgoztunk, nagyon sokat. Nagyon sok eredményt mutattunk fel. A SZIGNUM Makó és térsége elismert, jó hírű iskolája lett.

Mi a titok?

A tantestület meghatározó része számára a SZIGNUM nem csak munkahely, küldetés. Egy csapat, akik egy irányba húznak, egy értékrend mentén. A szülők meghatározó része támogatja ebben a testületet, a gyerekek meghatározó része befogadja erre a küldetésre.

A SZIGNUM egy csapat.

Eltelt 7 év.

Mondják, 7 év alatt kicserélődik az emberi szervezet. Itt az idő a visszatekintésnek, a magunkba tekintésnek, a belülről építkezésnek, aminek aztán külső látszatja is lesz.

Ezekkel a gondolatokkal hirdetem meg a 2014-2015-ös tanévre a Megújulás évét.

Úton vagyunk, ahol folytonosan meg kell újulnunk.

Aki figyelt a tanévzárókor, az tudja, hogy mi a legfontosabb. Emlékszünk? Egy, csak egy lehet a legfontosabb.

Arra hívlak meg benneteket, hogy válasszuk ki magunknak, mi az az egy, amiben meg kell újulnunk. Ez mindannyiunknak más és más lesz...

Én már döntöttem, választottam, mi lesz számomra az az egy, amiben meg kell újulnom. Tegyetek ti is így, és év végéig a döntéseinknek látszata lesz. Ebben biztos vagyok.

Ezennel a 2014-2015-ös tanévet megnyitom!

„A tanárok csak az ajtót nyitják ki,
belépned neked kell.”
(kínai mondás)

Hét év telt el.

2007-ben új alapokat raktunk le. Elhatároztunk, újragondoltunk. Változtattunk.

Gyökeresen. Ez volt a mi „forradalmunk”.

Időszerű volt. S sorsszerű a mostani időszak is.

Leraktuk az alapokat, felépítettük, megerősítettük a falakat. Most a belső felépítése és megerősítése történik.

Türelem, hit és kemény munka érlelte meg a mostani időszakot.

Egy minőségi újat teremtünk. Eddig alkottunk, növeltünk, eredményekért küzdöttünk.

Most a változás kapujában állunk. Megértünk rá.

Közösségben vagyunk. Együtt. Ezért vagyunk eredményesek. Ez jövőbeni sikereink titka is.

A megújulást most magunkon kezdjük. Ezért fog változni minden körülöttünk.

Megújulunk.

Azt tartják, ez hétévente szükségszerű.

De tesszük, amit eddig is. Bölcse, előrelátóan, hittel és vidáman.

A 7 fontos szám. A Bibliában a leggyakoribb. A Teremtés rejtélyét jelenti.

De 7 nap egy hét, hét élete van egy macskának, az arkangyal is hét, törpéből is ennyi van, és a sárkány fejéből (kivéve Süst), hét a vezér, és a kedvenc 00-ás ügynökünk száma is ez ...☺

Hétévente az összes sejtünk kicserélődik. Új életciklusaink kezdődnek.

Azt tartják, az alkotás után a 7. év a kutatásé, feltöltődésé, a befelé fordulásé. A belülről építkezésé.

Feltöltődés, erőgyűjtés, új ismeretek. Lendület és más impulzusok.

Ez vár ránk. Erre van szükségünk.

Beért a munkánk. Ez már kívülről is jól látható.

Elkezdjük a munkát. Kívülről is látható lesz.

SZIGNUM. 2014. Egy új kezdet.

-SZA-

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK...

TAVALY ÉVVEGI

EREDMÉNYEK

A MAGÁN ZENEISKOLA

ELISMERÉSÉBEN RÉSZESÜLTEK:

Csapó Boglárka (7.a), Szekeres Hunor (5.a), Csikóta Levente (9.G), Csikóta Péter (9.G)

OSZTÁLYELSŐK

1.a: Forgács Regina, Gregor Lilla, Hudák Mátyás, Orbán Anna Rita

1.b: Fülöp Bulcsú, Schwarczkopf Gitta, Radnai Fanni

2.a: Fiedl Ferdinánd, Vadlövő Katarina

2.b: Bihari Blanka, Sóki Lorina, Szabó Tamás

3.a: Horváth Dominik Ákos, Németh Lea Patricia, Török Jázmin Viktória, Szabó Ádám

3.b: Deneus Eliza, Kabát Goldina, Molnár Réka

4.a: Szekeres Sarolta, Varró Liliána Beatrix

4.b: Túri Edina, Vadlövő Anna

5.a: Györe Stefánia, Kőrösi Dóra Olga

5.b: Cszmazia Csenge, Hudák Anna, Széll Zsolt

6.a: Bende Flóra, Horváth

Martin

6.b: Bencze Tünde, Illés Ákos

7.a: Vadlövő Regina

8.a: Gyulai Zsolt, Pribék Regina, Tóth-Kása Dávid

8.G: Wessely Regina Mária

9.G: Fletan Beatrix

10.G: Szabó Dóra

11.G: Reisz Piroksa

KIEMELKEDŐ CAMBRIDGE

NYELVVIZSGA TELJESÍTMÉNYÉRT

ELISMERÉSÉBEN RÉSZESÜLT:

3.a: Török Jázmin Viktória, Szabó Ádám, Harkai Márk, Dobó Annamária, Kovács Bálint

3.b: Deneus Eliza, Gabnai Virág

4.a: Szekeres Sarolta, Piros Dorka Anna, Szénási Jázmin

Andrea, Varró Liliána Beatrix, Lónyi Gábor, Bárdi Kata,

Ferenczi Hunor, Burger Benedek, Csávás Levente, Fehér

Nikolett, Wursach Paul, Szél Sándor

4.b: Németh Sándor, Vadlövő Anna

5.a: Szekeres Hunor

5.b: Ádók Eliza, Széll Zsolt

KIVÁLÓ SPORTOLÓK:

alsó tagozat: Túri Edina 4.b

felső tagozat: Varga Réka

5.b

gimnázium: Kovács Norbert 11.G

VITT JUTALMAZOTTAK:

1.a: Igaz Réka

1.b: Gardi Ákos

2.a: Nándori Mária

2.b: Ágoston Eszter

3.a: Török Jázmin

3.b: Tamás Gálos

4.a: Igaz Dániel

4.b: Vadlövő Anna

5.a: Kőrösi Dóra

5.b: Ádók Eliza

6.a: Fekete Fruzsina

6.b: Bencze Tünde

7.a: Vadlövő Regina

8.a: Korcsog István

8.G: Halupka Bence

9.G: Brutyó Sándor

10.G: Túri Dzszenifer

11.G: Szűcs Sebestyén

12.G: Reisz Mariann

A SZENT ISTVÁN EGYHÁZI ISKOLA

ÉRT ALAPÍTVÁNY DÍJA:

Az első helyezett odaadói, segítőkész hozzáállásával gyűjtötte a legtöbb pontot:

Korcsog István

A második helyezett főként tanulmányi munkájával érdemelte ki az elismerést:

Gyulai Zsolt

A harmadik helyezett első sorban közösségi tevékenységért részesül elismerésben:

Németh Lilla

EGÉSZ ÉVES IDB MUNKÁJÁÉRT:

Reisz Mariann, Miklái Zsolt (12.G), Fletan Beatrix (9.G), Bódi Tünde (10.G), Kőrösi Fanni (8.G), Zádori Bence (11.G), Oláh Gábor (10.G).

TAIZEI UTAZÁSI

KEDVEZMÉNYBEN RÉSZESÜLTEK

kiemelkedő közösségi szolgálatért, hitéleti tevékenységért, hittan órákon, idegen nyelv-órákon kapott szorgalmi feladat elvégzéséért: Miklái Zsolt Balázs, Reisz Mariann, Skultéti Edina (12.G), Kovács Norbert, Reisz Piroksa (11. G), Benke Alexa, Zharki Adriana (10. G), Boros Franciska (9.G). Tárgyi jutalomban részesülnek: Nacsá Krisztina (12.G), Miklái Péter, Szűcs Sebestyén (11. G), Túri Dzszenifer (10.G).

Élménykerékpározás a Tisza-tó körül

Motiváció1:

- A kerékpárt mindig is egy kiváló közlekedési eszköznek tartottam; egészséges, olcsó, gyors, nagy forgalomban is könnyen lehet vele haladni, bevásárlásnál jól lehet rá pakolni, remek a kilátás, ismerőst látva könnyű róla leugrani, napi spinning óra garantált...és a sok-sok praktikum mellett elhanyagolható az időjárás elemeivel való küzdelem (eső, állandó szembeszél stb.), no meg az alkalmankénti defekt és az izzasztós-rohanós pumpálás.

Motiváció2:

- Évek óta szemeztem az igazgató-helyettesünk nevével fémjelzett jobbnál-jobb túraútvonalakkal (Fertő-tó, Balaton, Kékes, Szabadka stb), de a napi km számoknál mindig visszavonulót fújtam. Nem mintha nem bicajjal közlekednék állandóan, de ez idáig csak makói célpontokat és a környékbeli falvakat céloztam csak meg. Ebbéli rekordjaimban az idei nyárra meghirdetett Tisza-tavi kirándulás ingatott meg és „leszámilez” alappal együtt beneveztem a csapatba; mint utóbb kiderült nagyon helyesen döntöttem.

És a konkrét cselekmény:

Július utolsó hetében 13 lelkes kerékpáros indult el az iskola elől egy multifunkciós (csomagszállító, felderítő, ügyintéző, nyomkövető, beváró, segítő) autó kíséretével: nagyon köszönjük Marika-, Hódmezővásárhelyre tekerve, ott a legfontosabb embert – a túravezető-mindent alaposan megtervező-szervező- Jánost bevárva - onnan vonatra szállva Kengyelig utazva bemelegedjünk a túrába. Én már ezen a ponton megveregettem a vállamat, nem sejtve, hogy a java csak ezután következik; égi áldás-eső-, sajgó hátsó- ott vagyunk már? még mennyi van hátra?mennyit mentünk már? no meg a pihenők utáni újbóli nyeregbe pattanás boldogító érzésével. Az első nap kiemelkedő vizuális élménye Marek kollégánk szobrának megtekintése volt Törökszentmiklóson; a naplementében tekerni a Tisza-tó körül és a szállást megpillantani 110 km bicajozás után. A tiszafüredi kollégium minden szempontból kiváló volt; kényelmes kiindulópontul szolgált minden túránkhoz.

A második napon folytatódott az aktív kikapcsolódás; Tiszaderzs – Árpád-kori templomrom- Abászalók –

óriáscsipész-, Kisköre – vízlépcső- és Sarud – már nem messze a cél-érintésével érkezünk a Tisza-tó kapujaként emlegetett Poroszlóra. Az itt lévő Ökocentrumban található Európa legnagyobb édesvízi akváriuma és a környék összes természeti kincse látható a leszálló madarat formázó épületben. Óriási élmény volt a csónaktúra a tündérrózsák és tavi madarak között, a sulyom fogasztásának titka, az érintetlen mesevilág-szépség. És az érzések egyre csak fokozódtak...

A nagy eső miatt kedden főként vizes helyeleteink adódtak; a tiszafüredi termálfürdő medencéiben éppúgy, mint a Tiszavirág Ártéri Sétaúton, amit mezítláb, bokáig érő vízben fedeztünk fel. A tanösvény egy szigeten mutatta be a kérészek életét és a népi mesterségeket; miközben a szúnyogokkal vívtunk állandó küzdelmet, és láttunk vaddisznó malacokat, szerencsére az anyjuk nélkül.

A kerékpáros kirándulás csúcspontja egyértelműen a Hortobágy volt; a volt szekérállomás- ma Pásztormúzeum, a 175 esztendő, közúti Kilenclukú híd, a Vadaspark az egykor itt élt ragadozókkal, az Állatpark az őstulokkal, a magyar szürke marhával, a bivallyal és a Jókai Sárga rózsájában is megírt Hortobágyi csárdával – mind-mind egy csoda volt. A Tisza-tavi és pusztai emlékek bűvöletében, no meg a kedvező időjárás reményében telt 120 km-es hazatekerésünk az utolsó napon.

Végül a tanulságok:

Azt hittem, a túra után egy ideig nem lesz kedvem bicajra pattanni - tévedtem.

Azt tudtam, hogy remek a szervezés és jó lesz a társaság- megbizonyosodtam.

Rájöttem, hogy néha érdemes a határainkat feszegetni - a javunkra válik.

Kérdeztem, jövőre hová megyünk – gyertek ti is!

Sz.A.

12 PEDAGÓGUS DRÁMATÁBOROZOTT A SZIGNUMBAN

MI MINDIG TANULNI AKARUNK...

Bizony! Mégpedig magunkról, egymásról, a körülöttünk lévő világról. Azaz immár 6. alkalommal került sor arra a drámatáborra, amit még főiskolásként kezdtünk el. Minden évben megszervezzük a magunk (KÖD) táborát, tavaly Szarvaskőn voltunk, az idén én vállaltam a szervezést, így mindenki ide látogatott, a Maros-partra.

Újabb feledhetetlen napokat töltöttünk együtt, kinek mennyi fért bele az idejébe. Egy ún. 0. nappal indult a tábor, amikor kilátogattunk a strandra, sétát tettünk a belvárosban, majd másnaptól kezdődött az igazi munka.

Most is két korábbi tanárunkat hívtuk meg, akik változatos módszerekkel dolgoztak velünk – az első két napban Betlenfalvy Ádámtól a kontextusépítés lehetséges módjait ismertük meg, majd jeleneteket készítettünk egy Bond-darabhoz; ötleteltünk a Lear királyhoz, s eközben jó sok elméletet is tanultunk. A második két napban Gyombolai Gábor vezetésével enigmatikus mondatokkal dolgoztunk, majd létrehoztunk egy-egy fiktív karaktert, akiket drámai helyzetbe hoztunk, monológot írtunk nekik, amiket különféle módokban kipróbáltunk, végül adott környezetben lejátszottuk a jeleneteket. Közben pedig olyan A-típusú játékokat frissítettünk fel vagy tanultunk most is, amiket más táborban már továbbadtam, ill. a magyarórakon kipróbálhatok majd gyerekekkel. Az utolsó napon egy csoporttársunk, Punk Mária mutatott be Grotowski gyakorlatokat, így végre(!) nem csak elméleteiről ismerjük a lengyel rendezőt.

És közben a hat nap alatt rengeteget beszélgettünk, nevettünk, bográcsoztunk; igaz, a kiabálós gyakorlatainkkal az elején megrémítettük a kollégiumban vendégeskedő sakkozókat, de ők is hamar hozzászórtak „heves jeleneteinkhez”. Köszönöm, hogy a Szignum kollégiuma jelesre vizsgázott: mindenki dicsérte, nemcsak azért, mert közel volt a buszmegálló, megfelelő volt a játéktér, főzhettünk és tábortüzet rakhattunk az udvaron, de kedvesek és udvariasak voltak a kollégium dolgozói – Josephine jelenlétét és mosolyát egy kolléganőm külön is megdicsérte.

Mészáros Ildikó tanárnő

VELÜNK TÖRTÉNT - NYÁRI TÁBOROK

ORSZÁGOS MISSZIÓS TÁBOR

Hazánkban 5. éve indult újra a Szent Gyermekség Műve, mely nemzetközi szervezet része, s a mindenkori Szentatyához tartozik. Magyarországi vezetője Sebastian atya, aki tíz éve érkezett hozzánk Indiából misszionáriusként, s vezetése alatt már sok egyházmegyében alakultak missziós csoportok. Makón 4 éve indult az első csoport, azóta közel 50 gyermek lett kis misszionáriussá avatva. Mit is jelent ez? Az erre nyitott gyermekek (vallási hovatartozástól függetlenül) rendszeresen találkoznak, hogy együtt imádkozzanak a világ bármely részén élő gyermektársaikért, hogy kicsit tanuljanak, tájékozódjanak a velük egykorú gyermekek sorsáról, helyzetéről. Jelmondatunk: „Kis imával, kis áldozatokkal gyermekek segítenek gyermekeket!” Alkalmanként közösen veszünk részt Szentmisén, rózsafüzér imádságon, litánián, kirándulásokon, egyéb rendezvényeken. Nyáron külön tábort szervezünk a legaktívabb gyermekeknek. A pici lemondásokból pedig valamilyen közös nemes célt támogatunk hazánkban vagy valamely Harmadik Világbeli országban. Évente kiadunk egy missziós naptárat is, melynek bevételéből szintén a közös projektet támogatjuk.

Évente egy-két alkalommal más csoportokkal is van lehetőség találkozni, pl. Pünkösdi hétfőn Máriaremetén, ahol együtt szoktuk ünnepelni a születésnapunkat ☺ és természetesen az országos nagytáborban. Ezt minden évben az ország más pontján rendezzük meg! Idén mi makóiak voltunk a házigazdák! (185 fő vett részt) Vasárnap este Püspök atya celebrálta a tábornyitó szentmisénket, másnap az ide érkezőkkel közösen fedeztük fel Makó városát térképek és játékos feladatok segítségével csoportokban. Görög katolikus liturgián vettünk részt. Megismerkedtünk a régi tanyavilággal, szokásokkal, eszközökkel, életmóddal – csikósbemutatót vettünk részt Bogárcsónban, majd parasztolimpiát rendeztünk. Este gyertyákkal vonultunk a belvárosban – s különböző szándékokra imádkoztunk. Végül a Maros-partra zarándokoltunk – és a Lombkoronasétányt néztük meg, és a kalandpark állomásait próbáltuk ki. Utolsó este a Szent István téren tartottuk záró estünket a makói hívekkel – közös vacsora, s műsor, majd táncház. A tábort Szentmisével zártuk, ennek keretén avattuk fel az új tagokat. A visszajelzésekben az derült ki, hogy az eddigi legjobban szervezett tábor volt a mienk! ☺Hálás köszönet mindazoknak (legalább 60 fő), akik bármiféleképpen segítettek, támogatták ezeket a napokat! Megmutattuk, hogy tudunk összefogni, és nincs lehetetlen számunkra! ☺ Ezt mondták! ☺

Figyelem! Október 18-án, szombaton lesz Budapesten a Bazilikában egy országos missziós rendezvény –öt éves születésnap közös megünneplése, melyre minden Gyermekmissziót várnak! Nagyon számítanak a részvételünkre! A részletekről hamarosan tájékoztatok mindenkit, de az kérem, már most írájatok be a programot a naptáratokba!

Fidelis nővér

Jelentkezés a Gyermekmisszióba!

A hagyományoknak megfelelően, péntekenként 15:15-től 16 óráig szeretettel várja a meglévő tagokat és az érdeklődő gyermekeket is Fidelis nővér a plébánián. Utóbbiak a mellékelt lap kitöltésével és Fidelis nővértől történő leadásával tudnak csatlakozni a csapathoz.

Jelentkezési lap

Gyermek neve: _____ osztály: _____

Támogatom gyermekemet a gyermekmisszióban: _____

Szülő

KISCSEKÉSZ TANYÁZÁS GÁLOSFA 2014. AUGUSZTUS 8-12.

Gálosfa a Zselicben található, a Dunántúli – dombság déli részén. Legközelebbi város Kaposvár.

Nagyon élveztem a tanyázást, ahol a szegedi kiscserkészekkel voltunk. Szálláshelyünk Aprajafalván volt, a Hupikék törpikék világába kerültünk. Első nap sokat játszottunk. Másnap Nótata daloskönyvének keresésére indultunk, a magas hegyek közé. Az erdő egy elrejtett zugában rátaláltunk a könyvre. Ebédszünet után Törpapa elvezetett minket egy gyönyörű helyre. Meredek domboldalon vezetett az út, a törpifjancok segítettek, hogy ép kézzel-lábbal érkezzünk le. Egyik éjjel különös álomban volt részünk, s éjszaka leple alatt Törpilla kiszabadítására indultunk 2-3 fős törp-csoportokban.

Kaposvárra is eljutottunk és ott Törp „Ki Mit Tud”-ot rendeztünk. Gombaházanként indultunk el az emberek falujának felderítésére. A sikeres akció után a „falú” másik végén egy strandon üdíthettük fel magunkat. Jól szórakoztunk. Egy alkalommal Hókuszpók kezeiből kellett törptársainkat kiszabadítani. Esténként a tábornyitónál más-más mese-figura várt bennünket és különböző meserészletek előadásával vidáman töltöttük az időt. Utolsó napon alapos ta-
karítás, és rendrakás után még maradt időnk játszani is. Hazafelé – jót aludtunk a buszon.

Török Jázmin Viktória 4.a

SZLOVÉNIAI ÉLMÉNYEK

Iskolánk 2013 tavaszán kapcsolódott egy nemzetközi projekthez, melynek neve Észak-Dél Kapcsolatok. A projekt keretében 4 európai ország (Bulgária, Dánia, Magyarország és Szlovénia) diákjai létesítettek partnerséget afrikai országok (Ghána, Kenya és Sierra Leone) diákjaival.

A partneri kapcsolatok kiépítésének első állomása az európai tanárok afrikai látogatása volt 2013 nyarán. A SZIGNUM-ból Csapóné Mátó Mónika tanárnő látogatott el negyedmagával Sierra Leonéba és ismerkedett meg 4 fővárosi, freetown-i iskolával, tanáraival és diákjaival. A 2013/14-es tanév folyamán 2 különböző témában, a mozgáskorlátozottság és a hulladékkezelés témájában dolgoztunk mi makói és a freetown-i diákok közösen: ismereteket gyűjtöttünk, kérdéseket tettünk fel és igyekeztünk megválaszolni, poszttereket és Power Point bemutatokat készítettünk és sok gyakorlati tevékenységet is folytattunk.

A projekt jelentős állomása volt egy tábor 2014 nyarán Szlovéniában, ahová valamennyi európai ország diákjai és tanárai ellátogattak. Mióta először hallottunk a szlovéniai tábor lehetőségéről, azóta foglalkoztatott minket, hogy milyen jó lenne ebben a táborban részt venni. Ezért a tavalyi tanév végén örömmel értesültünk róla, hogy iskolánkban mi vagyunk a szerencsés kiválasztottak.

Augusztus 10-én eljött a várva várt nap, amikor elindultunk Szlovéniába. Vasárnap este megérkeztünk a hotelba és mindenki megismerkedett a szlovén szobatársával. A dánok és a bolgárok késő este érkeztek. Másnap reggel ismerkedős játékokat játszottunk. De a tábor nem csak a játékokról szólt, hanem fontos globális problémákat is megvitattunk különböző műhelyek keretein belül. Ezen kívül az egész éves iskolai munkánkat is bemutattuk a többi résztvevőnek. Legjobban az interkulturális estét élveztük, ahol jobban megismertük a többi ország kultúráját, jellegzetességeit és ételeit.

Nagyon hálásak vagyunk, hogy részt vehettünk a táborban. A gyönyörű tájat mindannyian a szívünkbe zártuk. Mindenki türelmes és kedves volt velünk. Sok barátságot kötöttünk, amelyek reméljük a jövőben is folytatódhatnak. A tábor idején a legnagyobb kihívást az angol nyelv folyamatos használata jelentette, de elmondhatjuk, hogy a hét végére a kommunikációs készségünk is sokat fejlődött.

A projekt lezárása idén ősszel várható, egy budapesti konferencia és egy minden magyarországi iskolát érintő vándorkiállítás keretében.

Györfi Mónika, Vajda Rubina és Debreczeni Bernadette

11.G

Intézményünk nevében köszönjük

Csapóné Mátó Mónika tanárnő munkáját a projekt szervezésében és lebonyolításában. –a szerk.-

„HEGYTETŐKÖN, TARKA VÖLGYÖN SZÁLL AZ ESTE RÁNK...” BEPILLANTÁS EGY TERMÉSZETVÉDELMI TÁBOR MINDENNAPJAIBA

Dominika nővér meghívására érkeztem a bükki táborba, amit a kurta-bérci erdészházban és környékén szervezett. Az első ilyen tábort 1971-ben hívta életre Dominika nővér nagyapja Hereg-réten, majd minden évben megrendezték, így Dominika nővér egész kisgyermekkorától ott cseperedett ezekben a táborokban. Az idei volt a 44. alkalom, s az alapító nagyapa nevét viseli: „XLIV. Hortobágyi Ernő Környezet- és Természetvédelmi hegyi-tábor”. Az utóbbi években a szervezési feladatokat Dominika nővér vállalta a **Shalom**, az igazságosság, a béke megvalósítása és a teremtett világ megővése érdekében létrehozott nemzetközi hálózat magyarországi összekötőjeként.

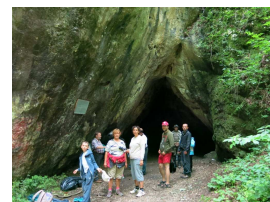
A környezet festői szépségű – Lillafüred szomszédságában egy réten álló kőház adja „a komfortot”, bár ez utóbbi szinte csak dekoráció, hiszen (a kisgyerekes családok kivételével) sátoztáborról beszélünk, „légöblítéses” véccével és finom, „frissen csapolt” vízzel a Szinva-forrásból.

A tábor önellátó, családok számára megrendezett tábor, vannak ugyan közös programok – napi reggeli torna és esti táboztűz, illetve egy-egy kötöttebb program: közös túra Regös József barlangkutató társaságában, látogatás az Anna-barlangban, illetve madarak-fák napja alkalmából rendezett akadályverseny, de többnyire önálló túrákat szerveztünk, vagy becsatlakoztunk valakihez, akinek tetszett a túrajavaslat (én így jutottam el Lillafüredre többször is, Bánkútra vagy Tarkőre). Az esti táboztűzek pedig jó alkalmat kínáltak előadások megtartására: hulladékfeldolgozás, gomba-, ill. csillagkép felismerés témában, valamint versírásra/szavalásra és közös éneklésre is. Az előadók között voltak felnőttek és gyerekek egyaránt.

A napi túrák során célunk volt, hogy az erdőben való helyes viselkedésre neveljünk, az adott túraútvonalakról összeszedjük a szemetet, s ráneveljük erre a legkisebbeket is, így a gyerekek kilométerenként és szemétszedésenként ún. búbokat (pontokat) kaptak, amiket egymással versenyben gyűjtöttek.

Számomra külön élmény volt bepillantani egy hétgyerekes nagycsalád életébe, ahol minden pillanatban figyelni kellett a hároméves ikerlányokra, vagy épp hegymenetben barkóbazni az ovis kissráccal. Az élményeket megannyi fotó őrzi víznyelőről, zombolyokról, denevérekről, sziklás patakokról, őserdőről, forrásokról, és számos élmény, beszélgetés, barátság...

Én köszönöm, hogy ott lehettem, s egyúttal szeretném továbbítani Dominika nővér meghívását: szeretettel vár új családokat is a jövő évi táborába.

Mészáros Ildikó tanárnő

A BOLDOGSÁGOK ÚTJA

Évekkel ezelőtt részesülhettem abban az örömben, hogy ellátogathattam a Szentföldre, arra a helyre, ahol Jézus élt, tanított. Felemelő érzés töltött el, amikor egy-egy templom látványa tárult elém, amelyet valamely eseményre emlékezve emeltek. Ilyen építmény a nyolcszög alakú „Nyolc Boldogság” temploma is, amely a Genezáret-tó partjáról emelkedő dombon található.

A megújulás évében, a belső megújulás kegyelmét kérve felidéződik bennem a boldogságokról szóló Jézusi szakasz, amelyet Máté evangéliumából idézek: „Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa. Boldogok, akik szomorúak, mert majd megvigasztalják őket. Boldogok a szelídek, mert övék lesz a

föld. Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, mert majd eltelnek vele. Boldogok az irgalmasok, mert majd nekik is irgalmaznak. Boldogok a tiszta szívűek, mert meglátják az Istent. Boldogok a békességben élők, mert Isten fiainak hívják majd őket. Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa.” (Mt 5, 3-10.)

Úgy vélem, megújulásunk, belső növekedésünk kiinduló pontja lehet egy-egy boldogság mondat. Induljunk el közösen ezen az úton, amely hiszem, hogy mindnyájunk lelki gazdagodását szolgálja. (folytatjuk)

Magyaros Rita M. Veronika SSND

MARY KERBER SSND NŐVÉR AFRIKAI HIVATÁSÁRÓL MESÉLT

Augusztus utolsó napjaiban egy végtelenül közvetlen, mindig mosolygós, a szegények és Afrika iránt elkötelezett nővér érkezett a SZIGNUM-ba azzal a szándékkal, hogy a Boldogasszony Iskolanővérek rendjének tagjai, valamint munkatársaik számára afrikai országok életéről és oktatásügyéről beszéljen. Olyan országokról, ahol valóban nagy szükség van a támogatásra, ahol a mindennapokban használt infrastruktúra közelében sincs a nálunk megszokott, európai színvonalnak.

Mary nővér Ghána, Nigéria, Sierra Leone, Kenya és Gambia minden iskolanővéreinek közös rendfőnöknője, aki a legtöbbet utazik ahhoz, hogy végiglátogassa a rábízott iskolákat. Hozzánk Lobmayer M. Judit SSND rendfőnöknő meghívására érkezett, akivel együtt egyenesen Rómából érkeztek a SZIGNUM-ba, ahol az Iskolanővérek nemzetközi találkozóján vettek részt.

Tanári karunk meghiúsult nézte a gyönyörű, színes iskolai egyenruhákban tanuló nebulókat, és hallgatta a képes előadást a minden berendezési tárgyat nélkülöző kémiai labor és a pár polnyi orvosi szoba állapotáról, (a nemrég leégett épület helyén kialakított) igen szegényes kollégiumi szoba mostani látványáról, és a nagyszabású tervről: már ott sorakozik a leendő kollégium épületének alapját adó több ezernyi téglá...

Egyszerre volt reményteljes és szívbemarkoló a látvány. S talán sosem láttunk ennyi vidám, mosolygós fiatalot, akik színes ruhákba öltözve pózolnak a kultúra napján, vagy ülnek a padban egyetlen könyvük fölött, esetleg egyik tanórán tehenet tanulmányoznak, egy másikon egy zeneórai pillanatot látunk, egy újabb képen meg betakarítják valamilyen afrikai, kukoricához hasonló növény termését. A képeken mindenkinek boldog, nyugodt mosoly ül az arcán, senki nem elkeseredett, pedig láttunk alsós kisgyermeket és felnőtt egyetemistákat, s a két korosztály közötti diákokat is.

Mary nővér azzal a céllal érkezett hozzánk, hogy elősegítse az iskolák közötti kapcsolatok kiépítését – tervei között szerepel, hogy afrikai nővéreket küldjön Európába és európaiakat fogadjon Afrikában, valamint hogy lehetővé tegye diákjaink számára a kapcsolatfelvételt afrikai társaikkal, és így is fejlesszék nyelvtudásukat – a skype vagy a világháló segítségével.

Szívből remélem, hogy a SZIGNUM diáksága él a lehetőséggel és gyarapítja nemcsak nyelvtudását, de a világról szerzett ismereteit is az afrikai kapcsolatoknak köszönhetően.

Mészáros Ildikó tanárnő

PLÉBÁNAI HÁZ-TÁJI

Bogárcsónak kirándulás

Kedves Gyerekek! Kedves Szülők! Szeptember 13-án, szombaton szeretettel hívunk benneteket Bogárcsónak! Lehet jönni kerékpárral és kocsikkal, kb. 10-kor találkozunk kint Bogárcsónak! A biciklis indulás 8:30-kor lesz a Belvárosi plébánia elől

Tervezett program: 10:00 közös kezdés, délelőtt ebéd előkészítése, bogárcsónak főzés, gyerekeknek játék, 13:00: ebéd, délután – foci, egyéb játékok, 16:00 kb. indulás haza.

Mit hozunk: sok jókedvet ☺ kinti játékokat, plédet, amire le lehet ülni és süteményt.

Jelentkezés: Fidelis nővérnél (30-57-47-367)

Hozzájárulás: 200Ft/fő.

Iskolatáskák megáldása

Szept. 14-én, vasárnap 9 órakor Plébániai Évkezdő Szentmise lesz, amiben megáldják az iskolatáskákat – ki ki kap rá egy érmet, ami az év során is jelzi, hogy meg lett áldva J A szertartás után képes beszámoló is lesz az elmúlt év eseményeiről! Mindenkit szeretettel várunk!!

A szervezők nevében: Fidelis nővér

Közelgő ünnep

Október 4-én, a missziók védőszentjének, Kis Szent Teréznek a napja lesz Újvároson. A Rózsaszent Imánapról információk kérhetők a szent László Király Plébánián. 6900 Makó-Újváros, Vásárhelyi u. 57. 62/2012-724, makoujvarosi.plebania@gmail.com

INDUL A DIÁKIRODALOM ÉS A KÜLÖNVÉLEMÉNY MÁSODIK SZEZONJA!

Visszatért mindenki? Én még egy évig biztosan. Na, ha mindenki idelapozott, akkor: szervusztok! Ismét eltelt egy nyár, s újra újtára indítunk egy tanévet, ami – ahogy a cím is sugallja – nem marad teoretikus megfogalmazások, furcsa kritikák és novellák nélkül. Merthogy **ez a helyzet: idén a tradicionális és az egyperces novelláké lesz a főszerep. A versek háttérbe szorulnak.** És mielőtt kérdeznék: igen, kész van az egész éves rovaterv, már csak publikálni kell.

Miért lesz kevés vers? Mert tavaly meghirdettem, hogy fizetek nektek kaját a büfében, ha elemezték. Mostantól nem elemezni kell, hanem az írásra vonatkozó kérdés(ek)re válaszolni. Ez van, hogy csak egy félperces guglizást igényel, de lesz, amire a választ nem lehet megtalálni a neten, és lesz, amikor össze kell szednetek az összes fogalmazási képességeket. **Ha szükségetek van rá, minden megfejtéshez kérhetek egy tippet, viszont akkor csak egyetlen darab csemege árát állom! Mindenki csak egy válasszal próbálkozhat, nincs csiki-csuki!**

A Különvélemény is változásokon fog átesni: bővílni fog a repertoár a véleménykifejtésekkel, és közelebb hozom a szépirodalomhoz.

Ez lett volna a bemelegítő cikk, az újságban valahol másutt pedig már meg is nézhetitek az e havi novellát és feladatot! Meg a különvéleményt is. (a novella a 10. oldalon található - a szerk.-)

KÜLÖNVÉLEMÉNY - BEAVATÁS

Kancsalon izzadt ki az utcai lámpa. A kirakat zsarátba öltözködött, de itt-ott a naptalanságtól megöszvegyült.

Egyedül voltam. A szüleim és a testvérem már aludtak. Csak én törtem a fejem a járdaszegélyt bámulva. Úgy beleszédültem, hogy már inkább futószalagon szerettem volna menni.

Mögöttem a pályaudvar felől kanyarodott az ifjúsági ház felé egy vörös, rövid, kontyolt hajú nő. A biciklijén nem volt támaszték. A parkban harsányan ráköszöntek, Katának szólították. Kata hozzátette: az ajándékai már az asztalukon várják őket.

A kocsmai suttyókra leszállt a félhomály. Mindenütt sátortetők és bokrok árválkodtak. Csupa napellenző városcsészlet. Csak egy illuminált kétkerekűt láttam egy hebegő bicepszállománnyal ücsörögni nyergében.

Odaértem. A zálogházhoz. Kirakata szintén megöszvegyült sugárkoszorú. A karátok tovább tördelték a buja fényeket.

Odabent már vártak rám. Egy magasra nőtt kortársam állt a zálogos helyén. Meghajoltak előtte a svájci órák, ékek és házassági jelképek. Így is görnyedtek mindvégig, mert a vitrinfal kemény marsall volt.

– Isten éltesse, művészúr! – lelkesedett kortársam. – Felnőtt ember lettél!

Hitetlenül rötyögtem, miközben barátságosan meg ráztuk egymás kezét.

– Szevasz, Voltaire. Ja, nagyon menő, mi? – legyintettem – Á, francokat!

– Na – rendült meg –, mi baj?

Sejtetően megráztam a fejem.

– Én vagyok az oka?

– Dehogya is – erre a kijelentésre lassan és túl feszes csuklóval legyintettem rá. Akármerre néztem, csak tovább árulkodtam. – csak annyi, hogy... – hatásszünet következett.

– Na, őszintén!

– Zűrös minden...

A sóhajával valamit kiszakított magából.

– Túl sokat vársz.

– Mire? – emeltem fel a tekintetem.

– Mire, mire...mindenre. Hova akarsz kerülni?

Vállat vontam. Ő megveregette.

– Majd túl leszel rajta, Bencém!

Hűvös maradtam. És ez most sincs másképp. S ahogy ezt írom, s mások olvassák – örvidenek és sajnálnak, s akad, aki már gyufával melegíti a papírt.

Nem ismerek a hantában hazugságot. Nyugodtan ellentmondhatok. Ilyen az én világom. Ki akar belépni?

S megannyi furcsa arc gyűlt itt össze. Lesik a sok értéket. Egy szőke fotósfiú, rocker lányok, focisták, rézfúvósok! Adakozók, alázatosak, alávalók, arrogánsak! Fekete bárányok lófejekkel, benkések Alexandriából! Hugenotta takácsok, tapintatos kovácsok és időutazó kéményseprők; mini-maxi házi kedvencek, furcsa anomáliák és elvont szófordulatok; a mágneses érzelmekből fakadó fondorlatok, Hattyús família, szélsőjobb szabók, néptáncos pásztorok; pétervári mészárosok, vajdasági gyémántok. Egy cián és boldogság, meglopott világok, mennyei bulvár. Egy élet, sok kép sok kerettel; szánalmak, gyűlölködők, spiritiszták. Számtalan filozófia, mániákus hullámvasutak; Atya, Fiú és Szentlélek; görbetükrök; egy szívritmus.

ARANYTALENTUM-AKCIÓ A KÖNYVKUCKÓBAN ☺

„Ma már minden ember tudja,
hogy a tudást abból kapja. Mi az?”

Kedves Szignumos Diákok!

Az idén újra megrendezzük az ARANYTALENTUM-gyűjtő versenyt. Ennek első fordulójában olvasmányélményeitekről kérdezlek titeket.

A Könyvkuckóban szeretettel várom beszámolóitokat, olvasmányélményeiteket, könyvajánlóitokat olyan nyáron olvasott könyvekről, amiket szívesen ajánlanátok társaitoknak is. Kérem, hogy írásaitokat személyesen nekem adjátok ide.

Kívánom, hogy gyűjtsetek minél több talentumot!

Mészáros Ildikó tanárnő

TAIZÉ EGY EGÉSZEN MÁS VILÁG!

"Taizé egy egészen más világ!" - mondta az egyik volt diákunk ennek a kis falunak a lelkületére.

Ezen a nyáron 30-an zarándokoltunk el a franciaországi Taizé-be. Iskolánkból 9 diák, 3 tanár, 6 "öreg" diák és még 11-en vállalták ezt az utat Zoltán atya vezetésével.

Első megállónk Regensburg volt, ahol egy napot és egy éjszakát töltöttünk. Nagy élmény volt azon a helyen járni, ahonnan elindult az Iskola-nővérek közössége, Gerhardinger Karolina M. Terézia anyja alapításával. Megnéztük a várost és a nővérek által vezetett egyházi iskolát. Különleges érzés volt megtapasztalni, hogy Makótól több száz kilométerre a nővérek és munkatársaik ugyanazért a célért küzdenek, mint mi.

Vasárnap kora délután érkezünk meg Taizé különleges világába, hogy egy hetet töltsünk el ott. A "vasárnap kicsi türelmes" - mondta Francesco testvér tört magyarsággal, aki már nagyon várta a magyar csoportot. Ezen a délutánon a pakolás, bejelentkezés, befizetés, helyfoglalás tényleg sok időt és türelmet igényel, hiszen rajtunk kívül még több ezren érkeztek ide ezen a napon.

A vacsorával és esti imával kezdődött az egy hetes ott lét. Fiataloknak, felnőtteknek és a családoknak más-más helyszínen voltak a programok. Egy közös helyszín volt: a templom, ahol a reggeli, déli és esti imára gyűltünk össze. Az imádságok, énekek különböző nyelveken hangoztak el, ezeknek az egysége mély nyomot hagyott minden résztvevő lelkében.

Néhány szó a fiatalok programjairól: nagyon színesek és vidámak voltak. Hétfőn délelőtt 10-15 fős csoportok alakultak (mind különböző nemzetiségű személyekből). Adott témáról, vagy bármi másról beszélgettek, sokat játszottak, ételt osztottak, különböző munkálatokban vettek részt, mindezt a nyelvi különbségek ellenére. Az egész hetet átjárta a vidám játék: a kertben, a faházak között, ételosztásnál, késő este. Akik bátran bevállalták ezeket a csoportos programokat, azóta is kapcsolatban vannak egymással az internet segítségével.

A felnőttek is hasonlóan töltötték ezt a hetet, de kevesebb játék és több beszélgetés jellemezte a közös programokat.

Bármelyik korosztály keresi fel Taizé-t: egy lelki felüdülést, valami mély egységet, egymás iránti nyitottságot és megértést tapasztalhat meg.

Második alkalommal sikerült Makóról megszervezni ezt az utat, köszönet érte Zoltán atyának. Nagy reménnyel várjuk a következő nyarat, bízva abban, hogy sok új fiatalnak lesz lehetősége megismerni "Taizének egészen más világát".

Reiszné Surinás Piroska tanárnő

"TE KIS TAVASZ!"

Az anekdota szerint így kiáltott fel XXIII. János pápa, amikor egy alkalommal a Taizéi Közösséget 1940-ben megalapító Roger testvérral találkozott. A szent életű pápa - habár sosem járt Taizében - az alapítóval való találkozásai nyomán megérezte valamit abból, hogy az Egyháznak szüksége van a tavaszi rügyfakadásra, a friss erőre, egyfajta "belső vérfrissítésre", mely igazán a szívet, az ember lelki életét, közösségi dimenzióját érinti meg.

Taizé említése a világegyházban azóta is ezt a lelki frissességet és mélységet, a csönd és az ige erejét, valamint annak tapasztalatát jelenti, hogy az Egyház nagy családjának tagjaiként sosem vagyunk egyedül a hit útján. Mindebből augusztus folyamán a makói csoport - köztük Szigunmos diákok, tanárok, öregdiákok - gazdagon részesült. Az iskolában töltött évek során egy diák több száz hittan órán vesz részt, de igazi hittapasztalat alig társul mindehhez. Márpedig a hit nem egy tan,

hanem lélek és élet. Ha az egyébként szükséges tudás mellett nincs élményszerű tapasztalatunk a hitről, kicsúszik a talaj a lábunk alól. Egyébként egy hét Taizében két tanévnyi hittan órák felel meg.

Érdeemes megkérdezni az idei vagy akár a tavalyi utazókat, mi a különbség...

Köszönet mindazoknak, akik mertek belevágni. Remélem, nem bántátok meg! Köszönet az iskola alapítványának és a plébániának is az anyagi támogatásért.

Már többen mondtátok, hogy menjünk jövőre is. Ha segítetek a szervezésben, semmi akadálya. Norbi már megígérte, hogy segít. :) 2015-ben Roger testvér születésének 100., halálának 10., a Közösség alapításának 75. évfordulója lesz. Ezt nem hagyhatjuk ki! 2016-ban pedig irány Krakkó, az Ifjúsági Világtalálkozó! Rajtam Zoltán atya

HÍREK

Társas- és színpadi tánctanulás

Tájékoztatom Önöket, hogy az idei tanévben is lehetőség nyílik gyermekeik számára show táncok, latin-amerikai és standard táncok elsajátítására, melyeket az iskolai rendezvényeken bemutatnak.

Foglalkozások ideje, helye: csütörtökönként 16:00-17:30 a kis tornateremben.

További felvilágosítást Szabó Anikó táncoktató ad. (30/353 20 19)

MAKÓI EGYHÁZI PANTHEON (2. RÉSZ)

Makó város arculatát és benne a vallásos lakosság életét döntően alakították jeles katolikus egyházi és világi személyek. Illő, nekünk utódoknak, hogy megemlékezzünk életpéldájukról, tanuljunk tetteikből, műveikből.

Ezt a sorozatot az ő tiszteletükre szenteljük.

ISKOLÁNK ÉPÍTŐJE: GRÓF KLEBELSBERG KUNÓ

VALLÁS- ÉS KÖZOKTATÁSI MINISZTER

Klebensberg Kunó 1875. november 13-án született Magyarpécskán, Arad vármegyében. Az apai család grófi címét egy osztrák származású őse kapta, aki Buda 1683-as, török alóli felszabadításakor tanúsított hősiességével tüntette ki magát. Édesapja korai halála után családja Székesfehérvárra telepedett le. Az ifjú Klebensberg a ciszterci gimnázium elvégzése után a bécsi helyi katonai akadémiára került családja kívánságára, de végül saját érdeklődésétől vezéreltetve a pesti egyetem jogi karán szerzett diplomát, majd államtudományi doktorátust. 1900-ban kötött házasságot Botka Saroltával. Tanulmányai befejeztével különböző államigazgatási posztokat töltött be: miniszteri osztálytanácsosként, közigazgatási bíróként, miniszterelnökségi államtitkárként, majd belügyminiszterként is dolgozott.

1922-ben, 47 éves korában bízták meg a vallás- és közoktatásügyi minisztérium vezetésével. Ezt a tisztséget tíz esztendőn át gyakorolta. Ehhez az évtizedhez kötődik a magyar közoktatás történetének legjelentősebb reformja, amelynek nagyszerű eredményei között szerepel többek között Szeged egyetemi várossá fejlesztése valamint iskolánk elődjének, a fiú polgári iskolának alapítása is.

Március 15. nemzeti ünneppé nyilvánításáról 1926-ban, Klebensberg Kunó vallás- és közoktatásügyi minisztersége alatt született törvényerejű rendelet.

A klebensbergi iskolareform

Klebensberg 1922. és 1931. közötti kultuszminisztersége idején az oktatási és nevelési intézményrendszer egészére kiterjedő országos programot dolgozott ki munkatársaival. A reformprogram keretében elsőként a népoktatást fejlesztették mind mennyiségi, mind minőségi tekintetben. Ennek keretében 1923-ban alakították ki az 5 évfolyamos tanítóképzést; 1924-ben 4 évesre növelték az óvónőképzés idejét. 1925-ben olyan új tantervet vezettek be a 6 osztályos elemi népiskolákba, amely összhangban állt a korabeli modern európai reformpedagógiai törekvésekkel is. Az analfabetizmus felszámolását célul kitűző népiskola-építési program keretében 5 esztendő alatt ötezer népiskolát létesítettek.

Minisztersége alatt kezdődött meg a középszintű mezőgazdasági oktatás, amelynek tantervében a következő célkitűzés olvasható: 'Ez az iskolafaj megadja a lehetőséget arra, hogy a kisgazdák fiai a polgári iskolát vagy négy középiskolai osztályt elvégezve, középfokú mezőgazdasági szakképzésben részesüljenek, és atyjuk földjére visszatérve intenzív és okszerű módon gazdálkodjanak.' Mindez jelzi, hogy Klebensberg az oktatásra, mint hosszú távú befektetésre gondolt. A felnövekvő nemzedék taníttatásába, magas színvonalú képzésébe fektetett tőke nélkül elképzelhetetlennek tartotta Magyarországot felvirágoztatását.

A felsőoktatás fejlesztése

A nagyjelentőségű klebensbergi reformok a népiskolai és a középiskolai fejlesztéssel összhangban a főiskolai és az egyetemi szférát is érintették. Az 1922. és 1931. közötti időszak felsőoktatási programjának az adott különösen fontos aktualitást, hogy Trianon után számos egyetem a magyarországi határokon kívül rekedt.

Klebensberg kultuszminiszter decentralizáló tervei érvényesültek, amikor a Budapest központú felsőoktatási centrum létrehozása helyett három vidéki város egyetemi központtá fejlesztése valósult meg. Ennek a koncepciónak köszönhetően a pozsonyi egyetem Pécsre és a kolozsvári egyetem Szegedre költözött. A selmebányai Bányászati és Erdészeti Akadémia Sopronban kapott új székhelyet. Az áthelyezéseken túl újabb felsőoktatási intézményeket is alapítottak. Ennek keretében nyitotta meg kapuit a Tanárképző Főiskola Szegeden, a Testnevelési Főiskola Budapesten. 1926-ban került sor a szegedi gyermekklinika alapkö-lételetére, amelyet a többi klinikai és egyetemi létesítmények létrehozása követett.

Ehhez az oktatás egészét magába foglaló koncepcióhoz kapcsolódott a magyar tudományos élet fellendítése is. Számos kutatóintézet alakítása kötődik ehhez az időszakhoz, pl. a svábhegyi csillagvizsgáló, a tihanyi biológiai intézet létrehozása. Szente-Györgyi Albert egyetemi tanárrá történő ki-nevezésére is Klebensberg kultuszminiszter tett javaslatot. Ugyancsak szegedi vonatkozású Móra Ferenc Szeged környéki ásatásainak támogatása. A hazai tudomány nemzetközi színvonalra emelésének lehetőségét kívánták megteremteni a bécsi, a berlini és a római székhelyű Collegium Hungaricum intézmények, amelyek a hazai szakemberek külföldi kutatómunkáját segítették elő.

Gróf Klebensberg Kunó munkásságának csúcspontja Szegedhez kötődik: 1930. október 25-én avatták fel a Dóm tér monumentális épületegyüttesét. Ezen a napon lett felszentelve az 1879-es árvíz után megépített dóm, a fogadalmi templom is. Ekkor adták át a püspökség főiskoláját és internátusát; valamint a Dóm teret övező épületek árkádsorában a Pantheont (Nemzeti Emlécsarnokot), amely a legkiválóbb magyar politikusok, művészek és tudósok mellszobrainak gyűjteménye. A szegedi egyetem tanári karának adományaként 1931-ben egy Klebensberg-címeres domborművet is felavattak a Nemzeti Emlécsarnokban, amelynek felirata nagyformátumú oktatási politika megvalósulását hirdeti: „Te Saxa Loquuntur” („Rólad a kövek beszélnek”). Klebensberg emberi és szakmai nagyságát jelzi, hogy katolikus elkötelezettsége mellett is minden iskolatípust támogatott, ekképpen fogalmazott: „Egyformán támogatnunk kell minden jellegű iskolát: államit, polgárit, községit, hitfelekezetit...”.

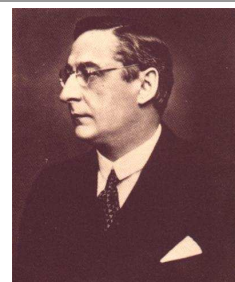
1931 augusztusában a Bethlen-kormány lemondásakor ő is megvált miniszteri tisztségétől, 1932. október 2-án, két nappal 57. születésnapja előtt hunyt el. Kívánsága szerint kedves városában, Szegeden temették el.

A domban 1935-ben elkészült jelképes sírja fölött a következő felirat olvasható:

GRÓF KLEBELSBERG KUNÓ 1875-1932 „GONDOLATTAL, SZÓVAL, ÍRÁSSAL, ALKOTÁSOKKAL SZOLGÁLTA HAZÁJÁT ÉS SZEGED VÁROSÁT, VIRULÁSA FELETT VIRRASZT A FELTÁMADÁSIG.”

Gazdag életműve a magyar oktatás- és művelődésügy olyan mérvű fejlesztését és átalakítását valósította meg, amely messze túlmutat egyetlen kormányzati vagy politikai korszakon. Munkásságának rendkívüli eredményeit áttekintve tisztelettel és hálával adózunk emléke előtt, példaként tartva szem előtt az oktatás és műveltség iránti elkötelezettség e nagyszerű példáját.

Összeállította: Szűcs Tamás tanár úr

ESEMÉNYNAPTÁR 2014. szeptember	
27. szo	Szent Gellért nap Szegeden. Lelkinap a 8-12. évfolyam számára
29. h	8-12. évfolyam számára tanítási szünet
OKT. első hete	Szakkörök beindítása Versenyek meghirdetése
4. szo	Családi nap, táblaavatás és átadó ünnepség
6-7. h-k	Ebédpénz fizetés
6. h	Október 6-i megemlékezés 7.a-7.b o.
18. szo	Munkanap (okt. 24. helyett)

Hunyadi Mátyás a legenda szerint a Duna jegén választották királlyá 1458-ban, ám azt már kevésbé szokták hangsúlyozni, hogy koronázására csak hat év múlva, 1464-ben -550 évvel ezelőtt- került sor. Mátyás uralkodásának kezdeti évei bizonytalanságban teltek: a korona nélkül nem igazán volt legitim magyar uralkodónak nevezhető. Szilágyi Mihály, Újlaki és Garai többször is összeküvést szerveztek ellene. 1463-ban jött létre a bécsújhelyi béke a magyar király és III. Frigyes közt. Ennek a megállapodásnak az értelmében hazakerült a korona, Frigyes pedig „fiává” fogadta Mátyást. Ő ígéretet tett arra, hogy, örökös hiánya esetén a trón Frigyesé lesz. Frigyes ezen alku, valamint súlyos 80000 arany forint váltságdíj fejében visszaszolgáltatta a Szent Koronát. Mátyás ezután a Boszniát elfoglaló török ellen indult, és 1463-ban visszahódította a keresztények számára a terület fővárosát. A konszolidálódott helyzetben 1464-ben a székesfehérvári országgyűlés alkalmával a hazai szokások szerint is érvényesen megkoronázták Mátyást a frissen visszaszerzett Szent Koronával. Ezután bocsátották ki a székesfehérvári koronázási cikkelyeket, amelyekkel elkezdődtek „Mátyás, az igazságos” közigazgatási, bíraskodási és pénzügyi reformjai. Mátyás még ugyanebben az évben törvényt hozatott a korona őrzéséről. Későbbi kiegészítés, hogy Visegrád legyen az őrzés helyszíne (1492), majd 1500-tól világi főurak őrzésére bízták a jelvényeket.

A kőbormacskákat több legenda övezi, mint akármelyik történelmi személyt. Szólják, hogy kilencszer kell a nyakuk kitörniük, hogy a következő szintre léphessenek; vagy éppen, hogy képesek szuttogni a szellemekkel. Meg aztán ott van a kiváltságos fekete szőrméjű, aki arra billenti a sors iróniáját, amerre épp mások szeme láttára elhúzza a csíkot.

De ő amint rápillantott, felállt a szőr a hátán, az ereszcatorna mögé szaladt. Nyávogott. A többiek pedig vagy visszanyávogtak, vagy nem.

De a közelben nem volt szemetes. Csak onnét kell enni, ahonnan a többiek. De hiába próbált vakmerő lenni – mindig elkapta a lidércnyomás.

És ezt egyre bátrabban és ijeszítőbben csinálta. Fel is szakított vele egy felhőt, kiömlött, ami benne volt; a firka pedig elmosódott. És nicsak: olyan szép kandúr lett belőle, hogy a mi kiscicánk egyből beleszerelmesedett. Meg kell hagyni, furcsa egy szerelem volt, de jobbat mégse lehetett kívánni; a kandúr tudta, hogy a nőstényekkel nem érdemes harcba szállni. Nem nyávogott vissza, még a kaja egészét is hagyta, hogy kedvese megegye. És a komoly, határozott elhivatottság nagyon hízelgett a mi cirmosunknak. Képtelen volt a dorombolás abbamaradni. Igaz, a kandúr arca néhány lefetyelésnyi csókocská után kicsit elkopott; de végtelenül jóképű volt. Élt még a szomszédságban egy másik nőstény is; ment is közöttük a burleszk macskajaj, hajba kapás, sziszegés; míg végül a szomszéd pukkadózva vette tudomásul, hogy az eset reménytelen.

Aztán megint záporozott, és a kandúrnak nyoma veszett. A megözevgyült pedig ijedtében oly sebesen szaladt ki az út közepére; elcsapta egy futárfurgon – időre ment, meg sem érezte –, de csak egyszer. Az egyik szomszédja éberré nyalogatta. Még jó, hogy az is egy facér kandúr volt...

Válaszolj verbálisan vagy elektronikusan! 😊

Zádori Bence 12.G

Néhányan a filmezéssel is megismerkedtek, s a tábor végére önálló kisfilmeket is készítettek. A tábor munkáját 3 szakkörös „nagy diák” is segítette, így a tábor résztvevői valóban intenzív és személyre szabott tanulási folyamat részesei voltak. Az elkészült fotókat, filmeket hamarosan meg lehet tekinteni az iskola honlapján.

Czibolya Kálmán tanár úr

